

השחרור מיראת המוות

1. מדרש רבה בראשית פרשה ט פסקה ה

(ה) בתורתו של רבי מאיר מצאו כתוב והנה טוב מאד והנה טוב מות א"ר שמואל בר נחמן רכוב הייתי על כתפו של זקני ועולה מעירו לכפר חנן דרך בית שאן ושמעתי את ר"ש בן אלעזר יושב ודורש בשם רבי מאיר הנה טוב מאד הנה טוב מות.

2. אורות התשובה, ה

בשעה שהאדם חוטא הוא בעלמא דפירודא, ואז כל פרט ופרט עומד בפני עצמו... וכשהוא שב מאהבה מיד מתנוצץ עליו אור ההויה של עלמא דירודא, שהכל מתארגן בו לחטיבה אחת.

2א. אורות הקדש ב עמוד שפ חזיון המות

המות הוא חזיון שוא, טומאתו היא שקרו, מה שבני אדם קוראים מות הרי הוא רק תגבורת החיים ותעצומתם. ומתוך השקיעה התהומית בקטנות, אשר יצר לב האדם השקיע אותו בה, הרי הוא מצייר את תגבורת החיים הזאת בצורה מדאיבה וחשוכה, שהוא קוראה מות. מתעלים הם הכהנים בקדושתם מהקשבה שקרית זו, שאי אפשר להמלט ממנה כל זמן שהממשל הכוזבי כל כך שולט בעולם, כי אם בהעברת העינים מהמחזה המביא את רשמי ההטעאה הללו אל הנפש, על כל נפשות מות לא יבא, לנפש לא

3. אורות הקדש / חלק ב / עמוד שפא / השחרור מיראת המות

1. יראת המות היא מחלת האדם הכללית, הבאה בעקב החטא. החטא יצר את המות, והתשובה היא התרופה האחת להכחיד אותו מן העולם.

2. כל עמל האדם סובב והולך הוא להנצל מן המות, ולא יבא למטרתו כי אם בהגדילו את נשמתו, ממקורה הפנימי. השיקוע בעפר החומריות, וההתלהבות הנפשית בכל ערכיה, הוא רק מגדיל את המות, וממילא הוא מוסיף יראה על יראתו, וכל מה שיתאמץ האדם שלא להתירא מפניו לא יועיל לו כלום, מאחר שהוא משקיע את כל הויתו בתוכנים כאלה, שמות שולט בהם, והוא מהרס ומכלה אותם. איך לא יתפלץ הלב על יופי הנהפך לכיעור ועל חמדה שמתהפכת לבחילה. באין לחיים מטרה, המות מוכרח להיות מאוים, המלחמה נגדו לשוא היא, העזות מאומה לא תועיל.

3. התרופות האמתיות שבהן העולם הולך ומשתחרר משעבוד המות הן גנוזות באוצר חיים, בנשמתא דאורייתא, המתגלה בכל גילוייה, והולכת ומסתתרת בחביון עזה.

4. ההדרכה להסרת יראת המות צריכה לבוא על ידי ההתרגלות של אהבת החיים בערכם האמיתי. החיים כשהם מוכרים בערכם הטוב, הם בעצמם מסירים הם את התבלול מעיני ההכרה, המעכב בעד הבירור של ידיעת המהות הרוחנית וערכי חייה המוחלטים. אז מתחיל העולם הרוחני להשתרע בכל הוד מילואו, מרגיש הוא אז בקרבו את עצמו וחופשו, והחיים הנשמתיים מתגלים, לא רק בתור איזה שריד של חיים גופניים, שהם הנראים כהמלאים. אלא בתור גודל עצמי, שרק ניצוץ וצל של חיים הנם החיים של קישור הגוף ותנאיו ההוים לעומתו... וכשתכונת חיים כזאת מתפשטת בעולם, בא השחרור ממלאך המות, במרום מילואו.

4. ספר הכוזרי - מאמר ראשון (קט)

ואנשים מכס יהיו עומדים לפני ועולים השמימה כאותם שהיו מתהלכים בחייהם בין המלאכים והמלאכים יקראו לכל אחד מאלה בן אדם להבדיל בינו לבינם ואף מלאכי יהיו מתהלכים בקרבכם בארץ ותראו אותם בבואם בודדים או במחנות לשמר עליכם ולהלחם לכם ותאריכו ימים על הארץ שבסיועה הגעתם למדרגה הזאת היא אדמת הקדש... ויהיה מנהג הטבע נוהג בכל העולם כלו אך לא בכס כי שכינתי שורה בקרבכם.

5. אוה"ק א, ה

לאור טוב זה, למבט כזה, על אותה האפלה שחכמת החיים הבינונית קוראה זה מות, מחכה העולם.

6. הכתב והקבלה על בראשית פרק כג פסוק ב (4)

ובצדיקים אין ראוי לבכותם מצד אפיסתם כי גדולים במיתתם יותר מבחייהם, לכן הקדים ההספד לבכי, להורות כי אין הבכי עליה רק מצד הנשארם וכענין ההספד, וזה גייכ טעם כי זעירא במלת ולבכתה.

6א. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף יא

נסתכל ביום המיתה ואמר שירה שנאמר ברכי נפשי את ה' אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת. מאי משמע? דעל יום המיתה נאמר.

6ב. ספר ישעיה פרק כה (ח)

בַּלַע הַפְּנוֹת לְנֶצַח וּמָחָה אֶד-גִּי ה' דְּמַעָה מַעַל כָּל פְּנִים וְחָרַפְתָּ עִמּוֹ יִסִּיר מַעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי ה' דָּבָר:

7א. אורות הקדש עמ' שפא

ואז איננו עוד משבש את הדעות, והבינה חוזרת להתגלות, איך שלא יש כאן מות כלל, על פי אותו הציר המדכא וההרוס, שהוא שוכן בלב החיים לדכאם, ומסתכלים ביום המיתה ואומרים שירה, ד' אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת.

7ב. שמונה קבצים, ה, רלב

דק עולם משוכלל מיסודו, שעומק תיקונו מיוסד על פי שכלול התפץ החפשי אשר לאדם, וליצורים חבריו שממעל לו ומתחתיו, הוא ראוי להיות עשוי כדוגמא העליונה, עד אין צורך כלל אל המוות באותה הצורה שאנו רואים אותו, עם כל ניוולו ובהלותו, כי אם למעמד שההתעלות מדרגת חיים לדרגת חיים תלך בכל ההכשרים הטהורים, הקדושים והעליונים, הראויים להיות אידיאלים נבחרים מכל יצור ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון.

8. אדר היקר ועקבי הצאן / עקבי הצאן / עמוד קל

המחשבה הנמוכה והשטחית לא תכניס בקרבה שום רעיון המעתיק אותה מעל עצם חזיונה, כי הלא אין המחשבה הפעוטה יודעת כלל את משפטי החוש והמוחש, ולא את ארחות השכל והמושכל שבעיון. אמנם המרחק רב בין שתי הנקודות, מכל-מקום הם דומים לפגישות של הנקודות הקצוניות שבקו ההיקף, שהמהלך היותר גדול הוא דוקא המביא את הנקודות במעמד של סמיכות.

9. אורות הקדש / חלק ב / עמוד שפא / השחרור מיראת המות - מא

יראת המות היא מחלת האדם הכללית, הבאה בעקב החטא. החטא יצר את המות, והתשובה היא התרופה האחת להכחיד אותו מן העולם.